सूक्ष्मदर्शिता *f. Abstr. z. folg.*
सूक्ष्मदर्शिन् scharfsichtig (*übertr.*).
सूक्ष्मपाद kleine Füfse habend. *Abstr.* **°त्व** *n.*
सूक्ष्मभूत *n.* feines Element (*ph.*).
सूक्ष्मविषय *m.* feines Objekt (*ph.*).
सूक्ष्मशरीर *n.* feiner (vorbildlicher) Körper (*ph.*).
सूचक, *f.* **सूचिका** andeutend, ausdrückend (*Gen. o.* —°); *m.* Angeber, Denunziant, *Mannsname.*
सूचन, *f.* **ई** verkündend (—°); *f.* **आ** *u. n.* Andeutung, Verkündigung.
सूचय्, **°यति** andeuten, verkünden, entdecken, kenntlich machen; zu verstehen geben, vorstellen (*d.*); *p.p.* **सूचित**. — **सम्** *dass.*
सूचि *u.* **सूची** *f.* Nadel, Stachel, Staubfaden, spitzer Gegenstand *überh.*, eine best. Heeresaufstellung.
सूचिभेद्य *u.* **सूचीभेद्य** ganz dicht, *eig.* mit einer Nadel anzustechen (*Finsternis*).
सूचिन् *m.* Angeber, Denunziant.
सूचीक *m.* ein stechendes Insekt.
1. **सूचीमुख** *n.* Nadelspitze.
2. **सूचीमुख**, *f.* **ई** einen Mund *o.* eine Spitze wie eine Nadel habend. *m.* ein best. Vogel *o.* ein Insekt.
सूच्य anzudeuten.
सूच्यग्र *n.* Nadelspitze; *Adj.* nadelspitz.
सूत (*s.* 1. **सू**) Wagenlenker, Stallmeister.
सूतक *n.* Geburt, Unreinheit der Eltern infolge einer Geburt (*r.*); *f.* **सूतिका** Wöchnerin.
सूतता *f.*, **°त्व** *n.* Wagenlenkerkunst.
1. **सूति** *f.* Kelterung des Soma.
2. **सूति** *f.* Geburt, Niederkunft.
सूतु *f.* Schwangerschaft.
सूत्र *n.* Faden, Schnur, Messschnur, Faser, Linie, kurze Regel, Lehrsatz *o.* Lehrbuch.
सूत्रकर्तर् *m.* Verfasser eines Lehrbuchs.
सूत्रकार *u.* **°कृत्** *m. dass.*
सूत्रधार *m.* Zimmermann (*eig.* Schnurhalter), Schauspieldirektor.
सूत्रय्, **°यति** aneinander reihen, zusammenstellen, in die Regel- *o.* Sûtraform bringen; *p.p.* **सूत्रित**.
सूत्रात्मन् *m.* Fadenseele (*ph.*).
सूती *f.* Geburtsglied (*der Kuh*).
सूद, **सूदयति**, **°ते** gehörig einrichten *o.* in Gang erhalten, zurechtbringen, gutmachen, *auch* fertig machen *d. i.* töten, vernichten. *p.p.* **सूदित**. — **नि** *dass.*
सूद *m.* Brunnen, Pfuhl, Art Brühe; Koch, *Abstr.* **सूदता** *f.*, **°त्व** *n.*
सूदन richtig leitend *o.* vernichtend, tötend.
सूदयितु *u.* **सूदिन्** quellend.
सूद्य *Adj.* Pfuhl-.
सून *n.* Blüte; *f.* **आ** Flechtkorb, Schüssel; Schlachtbank, Schlachthaus.
सूनर, *f.* **ई** freundlich, froh, lieblich, angenehm.
सूनापरिचर ein Schlachthaus umkreisend (*Geier*).*
सूनु *m.* Sohn (*f.* —° *auch* Tochter).
सूनुमन्त् Söhne habend.
सूनृत freundlich, hold, heiter; *f.* **आ** *u. n.* Wonne, Jubel, Jubellied, freundliche Rede.
(सूनृतावन्), *f.* **°वरी** = *folg.*
सूनृतावन्त् froh, wonnig.
सूप *m.* Brühe, Suppe.
सूपकर्तर् *m.* Suppenbereiter, Koch.
सूपकार *u.* **°कृत्** *m. dass.*
सूपरस *m.* Suppengeschmack.
सूपवञ्चन zutbunlich, hold, mild.
सूपायन leicht zugänglich, freundlich.
सूप्य *Adj.* Suppen-; *n.* Suppenspeise.
सूभर्व wohlgenährt.
सूर्यवस = **सूयवस**.
सूर *m.* die Sonne.
सूरचक्षस् sonnenhell.
सूरि *m.* Opferherr (*eig.* Anstifter), Herr, Gebieter *überh.*, Weiser, Meister.
सूर्च्, **सूर्चति** sich kümmern um (*Acc.*).
सूर्त्य zu beachten, zu berücksichtigen.
सूर्मि *u.* **सूर्मी** *f.* Röhre.
सूर्म्य *Adj.* Röhren-.
सूर्य *m.* die Sonne; der Sonnengott; *f.* **सूर्या** die S. (*weibl. personif.*).